

[Annette Just]

Det andet spørgsmål er, om det ikke er korrekt forstået, at åbenhed, nærhed og demokrati er sat i gang. Vi har jo alle set udenrigsministeren så nydeligt og udmærket repræsentere Danmark ved det første møde. Vi har hørt om, at landbrugsministeren har gjort det på samme måde. Så åbenhed er altså implementeret i Romtraktaten, da vi jo alle erkender, at Maastrichttraktaten ikke er startet. Nærhedsprincippet er også noget, man arbejder på og prøver at se fornuften i, og demokratiet skal nok også komme igennem.

Det vil sige, at disse tre ting allerede er sat i værk og intet har med Maastrichttraktaten at gøre.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Nu har vi haft en meget lang debat, og der har været mange ting fremme, men det irriterer mig, og det piner mig over for det danske folk, at man er skøjtet uden om det egentlige, nemlig at Danmark er i færd med at afgive betydelig suverænitet og selvbestemmelse i eget hus. Den ene efter den anden stiller sig op og bagatelliserer det. Men grunden til, at vi skal have en ny folkeafstemning, er § 20 i grundloven, der skal sikre det danske folk, at dets suverænitet og selvbestemmelse i eget hus ikke bliver undergravet.

Derfor vil jeg blæse det ud til hele Danmark: Det drejer sig om nedgørelse af det danske folks selvbestemmelse i eget hus resten af tiden – med partnere, der er utroværdige, som ikke engang overholder deres traktat, og som simpelt hen prøver at få os ind i folden. Vi har sat ræven til at vogte gæs, da vi sendte jasigere til forhandlingsbordet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er sådan set enig med fru Kirsten Madsen – for anden gang i dag – i, at vi er skøjtet hen over det væsentlige i dag, og jeg skylder specielt fru Kirsten Madsen og Fremskridtspartiet en undskyldning, for jeg burde tidligere i dag have været klar over, hvilken Europa-holdning Fremskridtspartiet har som udgangspunkt. Det har jeg ikke været opmærksom på, men jeg er lige blevet det, for jeg har fået Fremskridtspartiets valgprogram i hænde her,

og en af de ting, Fremskridtspartiet siger ja til, er nødhjælp. Og det er jo flot. Det er åbenbart ja til nødhjælp til Danmark, for Danmark skal køres ud på en sidelinje, sådan at vi er nødt til at have hjælp af de andre, fordi vi går rabundus.

Det er naturligvis også en form for europæisk synspunkt, og jeg havde overset, at Fremskridtspartiet havde dette, men det er det, det hele går ud på. Fremskridtspartiet vil åbenbart have Danmark kørt så langt ud af alt europæisk samarbejde som muligt, sådan at vi kan være det lille danske frilandsmuseum og dermed hygge os i smug. Vi skal have mure omkring, og vi skal have det ene og det andet. Lad os endelig lukke os ude fra alle de andre.

Det er en fair holdning af fru Annette Just og Fremskridtspartiet, men vi kan lige så godt få den frem i lyset, for det, vi skal vælge imellem, er, om man vil have denne snæversynede Fremskridtsinteresse i, at danskere bare skal beskæftige sig med danskere, eller om Danmark skal være med i et europæisk samarbejde, hvor vi har et bredere ansvar end som så.

Jeg undskylder meget, at jeg ikke tidligere i dag har opfattet, at det var det, der var Fremskridtspartiets linje, men nu har jeg læst det, og det er selvfølgelig udmærket.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Fru Annette Just spørger, på hvilke områder der er noget nyt. Fru Annette Just kan tilsyneladende ikke selv få øje på det. Jeg kan godt. Der er skabt klare juridisk bindende undtagelser på de fire hovedområder, som vi har talt så meget om. Det er sket på en måde, der er retligt bindende, således at det fra nu af er slut med, at fru Annette Just med nogen antydning af berettigelse kan hævde, at der er nogen som helst uklarhed.

Det er også slut med, at fru Annette Just – og fru Pia Kjærsgaard ikke mindst – kan tillade sig at sige, at vi ikke selv bestemmer over vores folkepension og vores sociale forhold. Det er gjort tindrende klart i teksten, at det nu forholder sig sådan. Det var uklarhed på disse punkter, som bl.a. – og urimeligt – blev udnyttet af fru Annette Justs parti forud for den 2. juni. Der er klarhed på dette punkt, og det er jeg glad for.

Med hensyn til åbenhed og nærhed: Kunne det være gjort under den gamle Romtraktat?